

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 99

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 11/07/2008

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Các vị pháp sư, các vị đồng học, mời ngồi. Hôm nay có 40 câu hỏi, trong đó có một số câu hỏi trước đây đã từng trả lời rồi. Đương nhiên có một số người chưa gặp qua, nên những thắc mắc này vẫn tồn tại phổ biến. Nói chung chúng tôi hy vọng những vấn đề trong gần hai năm qua, đã tích lũy được cũng không ít, có đĩa DVD, cũng có cả văn bản, hy vọng các đồng tu có thời gian thì có thể xem nhiều, có thể giúp chính mình đoạn nghi sanh tín, cũng có thể giúp giải đáp cho một số đồng tu đang có nghi hoặc. Hôm nay chúng ta hãy xem câu hỏi đầu tiên.

Hỏi: Thế gian tai họa dòn dập, trong khi mọi người đang dùng đủ loại phương thức để tận lực cứu tai nạn thì Nhất Quán Đạo đã có một thời kỳ ẩn nấp, nay lại xuất hiện, đang cố xúy việc ngài Di-lặc hóa thân ở một nơi nào đó của tỉnh Hà Nam sẽ dang tay cứu thế, tam kỳ mạt kiếp đã đến rồi, không gia nhập thì không có hy vọng. Một số người cầu pháp ngoài tâm, bao chao bất an đã gia nhập nướm nượp. Xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Phật pháp thường nói “các pháp nhân duyên sanh”, nhân duyên nhất định là nói đến nhân quả ba đời. Những cảnh ngộ trong cuộc đời của mỗi người đều không rời khỏi nghiệp tập, nghiệp lực, tập khí trong đời quá khứ, ở trong đời này có thể gặp được chánh pháp hay không cũng là duyên phận. Gặp được chánh pháp rồi, có thể tin tưởng hay không? Tin tưởng rồi thì có thể lý giải hay không? Sau khi lý giải thì có thể y giáo phụng hành hay không? Y giáo phụng hành rồi thì có thể kiên trì không thoái chuyển, không biến chất hay không? Sau khi đào thải từng tầng từng tầng như vậy rồi, nói cho các vị biết, còn sót lại không có mấy người. Tin tưởng Nhất Quán Đạo, đó là trong đời quá khứ đã có duyên với Nhất Quán Đạo. Là thật hay là giả thì chúng ta không cần phải đi biện luận, vì sao vậy? Nhân quả của người nào thì người đó gánh. Việc cố xúy, khuyên người ta tin tưởng, họ phải chịu trách nhiệm nhân quả, chính mình đồng ý tiếp nhận, sẵn lòng gia nhập thì cũng phải chịu trách nhiệm nhân quả, đây là đạo lý tất nhiên. Phật không có cách nói này, điều này các vị đồng học nhất định phải biết, Phật dạy chúng ta “y pháp bất y nhân”, pháp là gì? Pháp là

kinh điển. Không được nghi ngờ việc phiên dịch kinh điển, đúng là ở Trung Quốc thời xưa, những cao tăng đại đức dịch kinh đó, xác thực phần nhiều đều là chư Phật Như Lai, chư đại Bồ-tát, A-la-hán, tôn giả hóa thân mà đến, cho nên kinh điển Trung Quốc mới có thể phiên dịch được nhiều như vậy, phiên dịch được chính xác như vậy.

Năm xưa tôi từng thỉnh giáo tiên sinh Phương Đông Mỹ, khi mới học Phật nói chung có rất nhiều nghi hoặc, cũng giống như hiện nay, văn tự nước ngoài dịch thành tiếng Trung, có thể đáng tin 100% hay không? Tôi tin là mỗi người chúng ta đều sẽ nghi ngờ. Có thể dịch được 50, 60% thì cũng không tệ rồi; dịch được 70, 80% thì đó là tác phẩm cao cấp; phiên dịch viên mãn, chúng ta đều biết, là việc không thể được. Phạn văn của Ấn Độ đến Trung Quốc có đáng tin không? Cũng có vấn đề giống như vậy. Thế nhưng thầy của tôi trả lời cho tôi, chính là tiên sinh Phương Đông Mỹ đã nói, thầy trả lời cho tôi vấn đề này. Thầy nói, người Trung Quốc thời xưa không giống với người Trung Quốc hiện nay, người Trung Quốc thời xưa có trí tuệ, Phật pháp, kinh Phật là tác phẩm trí tuệ, chỉ có người đã khai trí tuệ rồi thì không có vấn đề, lại hướng chỉ vào thời đó, cao tăng đại đức trong ngoài nước chân thật tu hành. Những tác phẩm mà các ngài dịch ra, bởi vì tôi từng thỉnh giáo thầy, vì sao kinh điển nguyên gốc Phạn văn từ Ấn Độ truyền qua nhiều như vậy mà chúng ta đều bị tán mất, không bảo tồn chúng cho tốt? Điều này đáng tiếc biết bao! Thầy cười rồi nói với tôi, cao tăng đại đức, người tham gia dịch kinh trong và ngoài nước thời đó, họ có tín tâm, phiên dịch thành chữ Hán không sai ý nghĩa chút nào, hơn nữa văn tự còn hoa mỹ hơn nguyên văn, ý nói chính là đã vượt qua cả nguyên văn, học Phật pháp dùng kinh điển chữ Hán là đủ rồi, không cần phải đi xem Phạn văn nữa. Hào khí như vậy, tự tin như vậy, thầy nói người Trung Quốc hiện nay đâu có!

Hiện nay chúng tôi ở trong giáo lý Đại thừa đã học được nửa thế kỷ rồi, nghi vấn này không có nữa, hoàn toàn không có nữa. Vì sao vậy? Chúng tôi thấu tỏ, Phật pháp là từ tâm tánh lưu lộ ra, chỉ cần bạn kiến tánh, tâm tánh lưu lộ của chính bạn so với Thích-ca Mâu-ni Phật chắc chắn là giống nhau, so với mười phương ba đời hết thấy chư Phật không có mấy may sai khác, Phật Phật đạo đồng. Chúng tôi khẳng định được sự việc này, cho nên không còn nghi hoặc nữa. Vì sao có thể đoạn nghi sanh tín? Vì có lý luận để nương vào. Cho nên nỗ lực của chúng ta, đây là trong kinh giáo thường dạy chúng ta, phải buông xuống, buông xuống chấp trước, buông xuống phân biệt, buông xuống vọng tưởng, bạn buông xuống được càng nhiều thì bạn càng gần với tri kiến của chư Phật Như Lai. Không được nghi hoặc, nghi hoặc thì thế

nào? Nghi hoặc thì càng ngày sẽ càng xa rời trí tuệ của tự tánh. Tham sân si mạn nghi, đó là phiền não, đó là tập khí, đó là chướng ngại, nhất định phải trừ bỏ.

Cho nên, rất nhiều vấn đề thế xuất thế gian, Phật ở trong kinh đều đã từng nói rồi, đều có đáp án rõ ràng. Bồ-tát Di-lặc đang ở cung trời Đâu-suất, tương lai sẽ xuống, không phải là hiện nay, nói hiện nay xuống, không có đạo lý này. Bạn hãy đi xem kinh Di-lặc Hạ Sanh, Thích-ca Mâu-ni Phật đã nói với chúng ta, không phải là rõ ràng rồi sao? Hiện nay nói Bồ-tát Di-lặc sắp xuống, đó là lời bịa đặt, đó không phải là thật.

Hỏi: Câu thứ hai, họ hỏi: Chồng của con là bác sĩ thú y, chủ yếu quản lý công tác giải phẫu, kiểm nghiệm, điều trị bệnh cho gà ở một trại gà nuôi để lấy trứng thịt. Đôi khi vì để chẩn đoán bệnh cho đàn gà mà buộc phải tiến hành giải phẫu để kiểm nghiệm giám định cho gà chết hoặc sắp chết, nhờ đó mà có thể tùy bệnh cho thuốc điều trị cho cả đàn gà. Xin hỏi vì để giữ sức khỏe hoặc tính mạng cho cả đàn gà mà tiến hành giết mổ rồi kiểm nghiệm gà chết hoặc sắp chết thì liệu có phạm vào nghiệp sát không?

Đáp: Đương nhiên là phạm nghiệp sát, nhưng Phật ở trong kinh đã nói rất rõ ràng, mỗi giới điều đều có khai - già - trì - phạm. Bạn là lấy tâm từ bi, con gà này sắp chết rồi, hoặc là đã chết rồi, bạn giải phẫu nó để kiểm nghiệm tìm ra gốc bệnh để cứu cả đàn gà này, đây không gọi là phá giới, không gọi là phạm giới, đây gọi là khai giới, là việc có thể làm. Bạn dùng tâm từ bi, dùng tâm cứu chúng để làm. Thế nhưng mong rằng trong khi giải phẫu bạn hãy niệm chú vãng sanh cho chúng, làm tam quy y cho chúng, niệm Phật cho chúng, khuyên chúng vãng sanh thế giới Cực Lạc, như vậy là được. Làm như vậy thì tôi tin con gà đó sẽ cảm ơn bạn, bạn đang siêu độ cho nó.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con là người thành phố Quảng Châu, cha mẹ con đã từng nhận được một số tài liệu tuyên truyền Phật pháp khi đi trên đường hoặc từ bạn bè, là một số bản photocopy. Phía trên có ghi lời của pháp sư Tịnh Không, có sự tích Phật Bồ-tát hiển linh, lại nói một số ngày nào đó trong năm nay sẽ như thế nào, chúng ta phải nên làm sao thì mới có thể giải nạn. Nếu tin tưởng và sao chép tuyên truyền thì sẽ tiêu tai giải nạn; nếu không tin và chống lại thì con người sẽ có tai nạn xảy ra. Trên tài liệu cũng liệt kê ra trường hợp một số người sau khi tin tưởng và sao chép thì giải trừ được bệnh tật, một số trường hợp người không tin tưởng thì cả nhà bị chết một

cách kỳ lạ. Xin hỏi những tài liệu này có đáng tin không? Sau khi thu lại thì phải nên xử lý như thế nào?

Đáp: Trong xã hội hiện nay, những sự việc này chúng ta thường hay gặp, hơn nữa rất hỗn loạn. Người tu hành chân chánh thì không để ý, không cần để ý đến, không cần để ở trong tâm. Vì sao vậy? Thứ mà người niệm Phật chúng ta tu là gì? Luôn phải biết điều này, đó là tâm thanh tịnh. Điều kiện thật sự của niệm Phật vắng sanh là tâm tịnh ắt cõi Phật tịnh, Phật hiệu niệm được nhiều đến mấy đi nữa, cho dù một ngày niệm mười vạn tiếng mà tâm không thanh tịnh thì vẫn không thể vắng sanh, phải nhớ kỹ điều này. Nếu tâm địa thanh tịnh, họ niệm một niệm cũng có thể vắng sanh, cho nên một niệm, mười niệm thì có thể vắng sanh. Do đây có thể biết, niệm Phật không phải ở số lượng nhiều ít, mà ở chỗ thật sự niệm ra được tâm thanh tịnh. Trong tâm của bạn thường nghĩ đến những việc này thì tâm không thanh tịnh rồi. Những việc này có hay không? Có thể có, cũng có thể không có. Lời này nói như thế nào? Trong giáo lý của Đại thừa, Phật thường dạy chúng ta, hết thảy pháp từ tâm tướng sanh, trong tâm của bạn có thì việc này sẽ có; trong tâm của bạn không có thì sự việc này sẽ không có nữa, là đạo lý như vậy. Đây là chánh pháp, đây là Phật pháp chân chánh.

Vì sao hiện nay tai họa ở thế gian này nhiều như vậy? Là cảm ứng của tâm bất thiện, những người sống ở trên trái đất này, lòng người bất thiện, lời nói hành vi bất thiện, cho nên núi sông đất đai cũng biến thành bất thiện. Nếu tâm địa của chúng ta thiện lương, tâm địa thanh tịnh, lời nói việc làm không rời khỏi tánh đức, không rời khỏi giáo huấn của thánh hiền thì tai nạn sẽ không có nữa. Đây là chân lý, chúng ta phải nhớ kỹ, phải nghiêm túc nỗ lực học tập. Cho nên gặp phải những sự việc này, vừa nhìn thấy thì đề cao tính cảnh giác của chính mình, chính chúng ta càng phải nghiêm túc nỗ lực mà niệm Phật, đừng để những việc này ở trong tâm; phải để giáo huấn của Phật Bồ-tát ở trong tâm, để Phật hiệu ở trong tâm thì chân thật có thể giải quyết được vấn đề.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Bồ-tát hiển linh, vì sao chỉ là một sát-na, chỉ là hiển linh ở một số nơi nào đó mà không phải là truyền pháp rộng khắp cho người thế gian?

Đáp: Nếu Phật Bồ-tát hiển linh mà thị hiện với đại đa số người đều như vậy thì đó là dùng yêu thuật mê hoặc chúng sanh, phải biết điều này. Chư Phật Bồ-tát giáo hóa chúng sanh, nhất định không lấy thần thông để làm Phật sự, vì sao vậy? Dùng

thần thông làm Phật sự sẽ có rất nhiều tệ hại để lại. Tệ hại để lại lớn nhất, đó chính là yêu ma quỷ quái cũng có thần thông, lúc đó nếu Phật cũng dùng thần thông thì không thể phân biệt được giữa Phật và yêu ma quỷ quái, chúng ta không biết được đâu là ma, đâu là Phật. Phật không dùng thần thông, đó là cách làm hay, chúng ta sẽ hiểu được, phàm là người dùng thần thông thì chúng ta sẽ không thân cận họ. Phật là lấy dạy học làm Phật sự, đây là có đạo lý. Trong kinh điển giảng luân lý, giảng đạo đức, giảng nhân quả, giảng khoa học, giảng triết học cho chúng ta, chứ không phải lấy thần thông để làm Phật sự. Thần thông làm Phật sự là dùng cho đối tượng đặc biệt, không phải cho người thông thường, cũng không phải dùng trong thời gian dài. Nếu người nhìn thấy Phật Bồ-tát hiển linh, trong cả đời của bạn từng thấy hai, ba lần thì có thể là thật; nếu thường xuyên thấy thì đó chính là ma, không phải là Phật. Ma có thể biến ra giống hệt Phật Bồ-tát để gạt bạn. Thường xuyên đến thì sai rồi, không đúng, đó là không hợp logic, không như pháp, không hợp lý, điều đó nhất định không thể tin tưởng, nếu bạn tin tưởng thì tương lai sẽ bị hại.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Trong kinh Vô Lượng Thọ có một đoạn như thế này: “Khi con thành Phật, mười phương chúng sanh nghe danh hiệu con, hết lòng tin tưởng, nếu có điều lành nào, tâm tâm hồi hướng, nguyện sanh về cõi nước con, cho đến mười niệm, nếu không được vãng sanh, thề không thành Chánh giác”. Trong phần giải thích của bản hội tập nói: “cho đến mười niệm” là “cho đến nương vào thập pháp khởi mười niệm”, xin hỏi là ý nghĩa gì?

Đáp: Điều họ hỏi là thập pháp, mười niệm. Điều này có giải thích, tôi không y theo lời giải thích của đại đức xưa, vì sao vậy? Giải thích đó rất sâu, rất khó hiểu, rất khó làm được. Tôi cũng là nương theo kinh giáo, giảm thập pháp xuống đến trình độ thấp nhất, chính là pháp thập thiện. Nếu pháp thập thiện mà chúng ta còn không có thì mười niệm không thể vãng sanh, các vị phải hiểu đạo lý này. Mấy ngày nay chúng ta ngày ngày học tập Tu Hoa Nghiêm Áo Chỉ Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán, bạn xem đúng lúc giảng đến “*Oai nghi trụ trì hữu tắc đức*”, đặc biệt nhấn mạnh giới luật, oai nghi. Nói đến điều này, bạn hãy xem chúng ta nói 84.000 tế hạnh của Đại thừa, 3.000 oai nghi của Tiểu thừa, là từ đâu đến? Toàn là thập thiện, sau cùng quy về chính là Thập Thiện Nghiệp Đạo. Cho nên thập pháp này là pháp căn bản. Cách nói này của tôi không hề nói sai, nương vào thập pháp khởi mười niệm, nhất định được vãng sanh. Đây là khi nào? Nương vào thập pháp là ở ngay trong đời sống thường ngày, là lúc bình thường, khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế; mười

niệm là lúc vãng sanh, mười niệm sau cùng, phù hợp với điều kiện vãng sanh của Tịnh tông. Điều kiện vãng sanh của Tịnh tông là tín - nguyện - hạnh, bạn có thể tin, có thể nguyện, đương nhiên đây đều là bình thường, thời điểm sau cùng thì đây là dựa trên công phu của hạnh, đó chính là tịnh niệm tiếp nối. Trong mười niệm không có vọng tưởng, không có phiền não, không có vướng bận, không có lo lắng, thấy đều buông xuống, mười niệm, niệm niệm đều chuyên chú vào A-di-đà Phật, niệm niệm đều là cầu sanh thế giới Cực Lạc thì không ai mà không vãng sanh. Phải hiểu đạo lý này. Chúng ta ngày ngày làm, làm gì vậy? Là làm sự việc này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Chồng của đệ tử trước đây từng là người xuất gia, chính là xuất gia đã hoàn tục, sau khi kết hôn thì ở trong đời sống lúc không được như ý, chúng con thường cãi vã, anh ấy cũng từng nhiều lần bỏ nhà chạy đến chùa để ở, giả làm người xuất gia. Xin hỏi hành vi như vậy sẽ có nhân quả gì đối với anh ấy và con? Anh ấy còn có tư cách để xuất gia lại không?

Đáp: Nhân quả này là rất phức tạp, mấu chốt là anh ấy có thật quay đầu hay không, có thật giác ngộ hay không? Nếu vẫn mê luyện thất tình ngũ dục ở thế gian này, vậy thì nghiệp anh ấy tạo sẽ rất nặng. Tạo nghiệp gì? Phá hoại hình tượng nhà Phật, trong giới luật thì tội này bằng với tội làm thân Phật ra máu, kết tội ở tại địa ngục A-tỳ, rất nghiêm trọng, rất nghiêm trọng! Hy vọng sau khi bạn nghe rồi thì phải nhanh chóng quay đầu, phải nghiêm túc sám hối. Học Phật ít nhất phải kiên trì tu thập thiện nghiệp, thật thà niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, bất luận là thân phận tại gia hay xuất gia, vẫn có thể cứu. Nếu không thể nghiêm trì thập thiện, không thể quay đầu, vẫn là tùy thuận tập khí, trách nhiệm nhân quả này là nhất định chạy không thoát.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi về động đất, nhà khoa học nói là do các khối đất ngầm dưới đất dịch chuyển, khoa học không có cách giải quyết, trong Phật pháp có phương pháp hóa giải không?

Đáp: Khoa học không phải là không thể hóa giải, mà là vẫn chưa đạt đến trình độ này, đây là thật. Phật pháp có thể hóa giải, vì sao vậy? Nếu các vị trong năm nay vào thời gian này, nếu mỗi một buổi giảng kinh Hoa Nghiêm của chúng tôi, bạn đều nghe thì bạn sẽ không có vấn đề này nữa, trong kinh nói vô cùng rõ ràng tường tận. Thân mạng này của ta đến từ đâu? Hoàn cảnh sống của ta, hoàn cảnh nhỏ nhất là gia đình, hoàn cảnh lớn nhất là vũ trụ, nó từ đâu đến? Vì sao nó lại đến? Phật nói về việc này rất rõ ràng sáng tỏ. Thân mạng là nói ta, không phải là nói người khác, ta

và hoàn cảnh sống của ta đều là tánh thức của chính mình biến hiện ra, “do tâm hiện, do thức biến”. Tâm thanh tịnh thì sơn hà đại địa không có gì không thanh tịnh, đó gọi là Tịnh độ, Tịnh độ ở trong Tịnh độ tông gọi là cõi Thật Báo Trang Nghiêm, là Tịnh độ này. Cõi Phương Tiện Hữu Dư cũng tính là Tịnh độ, thế nhưng mức độ thuần thanh tịnh của nó không bằng cõi Thật Báo. Cõi Phạm Thánh Đồng Cư là nhiễm và tịnh lẫn lộn, tâm thanh tịnh thì hoàn cảnh sống của chúng ta sẽ thanh tịnh, tâm thiện lương thì hoàn cảnh chúng ta sống sẽ đẹp đẽ; nếu tâm bất thiện thì hoàn cảnh của chúng ta là tai nạn dồn dập; nếu tâm bất bình, cống cao ngã mạn thì đây là nhân tố đứng đầu của động đất. Vì sao lại có động đất? Chúng ta khởi tâm động niệm bất bình, lại còn phẫn nộ sân hận thì núi lửa sẽ phun trào.

Hiện nay các vị đều biết, nhiệt độ trái đất không ngừng tăng lên, chúng ta đều xem thấy những tiêu đề tin tức này trên báo chí. Tháng 9 năm nay, băng ở Bắc Cực đã tan chảy hoàn toàn, không còn nữa, thật quá đáng sợ! Chúng ta đều rất sợ hãi. Giải quyết vấn đề này như thế nào? Chỉ cần bạn từ nay về sau không nổi giận nữa thì vấn đề này được giải quyết rồi. Bạn xem, bạn vừa nổi giận thì toàn thân nóng bừng, phải biết là năng lượng của sức nóng này lập tức tỏa đến khắp pháp giới hư không giới, cho nên nhiệt độ tăng lên, nhiệt độ tăng lên thì bạn có chịu trách nhiệm không? Người không nổi giận nữa thì không chịu trách nhiệm; người thường hay nổi giận, vừa nổi giận thì nghĩ đến, mình lại làm cho nhiệt độ trái đất này tăng thêm một chút. Cho nên Phật pháp có đạo lý, “*diệt trừ tham sân si, siêng tu giới định tuệ*”, vấn đề này đã được giải quyết. Thế nhưng người hiện nay tin khoa học, không tin Phật pháp, nói Phật pháp không đưa ra được chứng cứ. Phật pháp là thật có chứng cứ, chứng cứ ở ngay trước mắt, đáng tiếc là bạn không nhận biết, ở trước mắt bạn, ở xung quanh bạn, nhưng bạn không phát hiện ra. Chúng ta rất may mắn, gặp được Phật pháp, gặp được chánh pháp, phải nhớ kỹ, đừng cô phụ một đời này, phải nghiêm túc tu học.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Rất nhiều người khai thác khoáng sản, dùng thủ đoạn phi pháp để khai thác trộm ở khu vực bị quốc gia cấm, liệu có ảnh hưởng đến vỏ trái đất, gây ra tai nạn động đất không?

Đáp: Tôi nghĩ có khả năng này. Đây là duyên, nhân thật sự vẫn là họ đang tăng trưởng tham sân si, đây là nhân. Có nhân có duyên, môi trường của chúng ta sẽ xảy ra thay đổi rất lớn.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ tám, họ hỏi: Có nông dân vì khai khẩn đất đai mà thay đổi dòng chảy, đốn chặt cây cối trên núi để lấy đất trồng trọt, gây hại cho rất nhiều chúng sanh, liệu có ảnh hưởng đến tai nạn hiện nay không?

Đáp: Điều này cũng có khả năng. Đây là điều mà người thông thường không dễ lý giải, vì sao vậy? Họ nghe những lời này của chúng ta, nói chúng ta làm mê tín, bạn nói thần núi, nói thần cây, họ nói cây có thần gì đâu? Núi có thần gì đâu? Chỉ có người nhận qua giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả thì họ mới tin tưởng, là thật có, không phải giả. Sự việc này trong phần mở đầu của kinh Hoa Nghiêm đã nói rất tường tận. Trong kinh Hoa Nghiêm, Thế Tôn đại khái đưa ra mấy trường hợp, đã nói đến hơn 30 loại thần linh, trong đó bao gồm cả cây cối hoa cỏ.

Hỏi: Tiếp theo còn có một câu hỏi nhỏ, họ hỏi: Dùng giếng khoan bơm nước cũng làm tổn hại rất nhiều chúng sanh ở dưới đất và trong nước, hơn nữa làm hại rất nghiêm trọng, quỷ thần không có nhà để về, sanh tâm sân hận, những chúng sanh này liệu cũng có ảnh hưởng đến tai nạn không?

Đáp: Chắc chắn có ảnh hưởng. Nếu bạn có thể nhìn thấy những chân tướng sự thật ở từng phương diện này thì bạn sẽ hiểu rõ gốc của tai nạn nghiêm trọng là ở chỗ nào. Muốn hóa giải tai nạn thì nhất định phải giải quyết từ trên căn bản, giải quyết từ căn bản không có gì khác, trước hết phải biết, bắt đầu làm từ ta. Bạn đừng yêu cầu người khác, yêu cầu người khác sẽ phản tác dụng, vì sao vậy? Người khác không tin, người khác hủy báng, người khác sỉ nhục, vậy thì tội chồng thêm tội, bạn càng làm càng hỏng việc. Người khác làm thế nào thì tùy họ đi, mỗi người có nhân quả của họ, chúng ta chính mình biết rồi thì phải sửa lỗi đổi mới, đoạn ác tu thiện, nghiêm túc học tập Đệ Tử Quy, học tập Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp, có thể thêm vào Sa-di Luật Nghi thì càng tốt. Có bốn cái gốc này, thật thà niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ, tai nạn nào cũng không có nữa. Cho dù bạn ở nơi bị tai nạn, người ở trong đây có cộng nghiệp, có biệt nghiệp, cho nên ở trong nơi bị tai nạn này thì bạn vẫn bình an vô sự. Hiểu rõ những đạo lý này rồi thì chúng ta phải làm nghiêm túc, làm từ đâu? Từ chỗ khởi tâm động niệm. Thật sự bắt đầu từ tâm ta, bắt đầu từ thân ta, thân phải làm được. Trong đời sống sinh hoạt chúng ta lựa chọn ăn chay trường, chúng ta lựa chọn đời sống giản dị, tránh xa phù hoa, như vậy là đúng rồi.

Hỏi: Câu tiếp theo, họ hỏi có rất nhiều đồ ăn vặt, khắp nơi đều là đồ ăn của trẻ nhỏ, vì chưa ăn hết nên vứt bừa bãi, bị hư hỏng, trong thùng rác đặc biệt có rất nhiều

chúng sanh nhỏ bay tới bay lui, làm lây lan dịch bệnh, nguy hại đến sức khỏe thân thể của con người, gây ra bệnh truyền nhiễm, phải nên tăng cường vệ sinh như thế nào?

Đáp: Việc này chính phủ rất chú ý, đặc biệt là các cơ quan phụ trách y tế của chính phủ. Người học Phật chúng ta thì càng phải có tâm cảnh giác cao hơn đối với những việc này, đó chính là trong thói quen sinh hoạt của chúng ta phải đặc biệt xem trọng vệ sinh, như vậy có thể tránh được môi trường trung gian truyền bệnh, cũng chính là giảm thiểu được cơ hội truyền nhiễm bệnh, đây là việc tốt. Cho nên, đồ ăn thì phải ăn cho sạch sẽ, không cần nhiều. Thức ăn phải tươi mới, đừng để thức ăn bị biến chất. Thức ăn bị đổi vị, bị ngả màu thì tốt nhất cũng đừng ăn, thế nhưng không được vớt bừa bãi, bạn phải xử lý chúng thật tốt, không được làm ô nhiễm môi trường, điểm này vô cùng quan trọng. Chúng ta lo lắng cho sức khỏe của chính mình, cũng phải suy nghĩ đến sức khỏe của đại chúng trong xã hội.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Trái cây hiện nay vừa thơm vừa ngọt, có rất nhiều loại hương vị, đều được ép chín nhân tạo bằng hóa chất. Dùng những hóa chất này thì trái cây ăn đặc biệt ngon, khẩu vị ngon, thế nhưng lại có ảnh hưởng rất lớn đến sức khỏe của con người, làm thế nào có thể không tạo ra những thực phẩm này nữa?

Đáp: Đây là vấn đề rất nghiêm túc, là một việc lớn. Bạn đưa ra, chúng tôi rất cảm ơn bạn, vì sao vậy? Chúng tôi biết quá ít về tình hình này, điều này nhắc nhở, đối với những thứ vừa thơm vừa ngọt, có sức dụ hoặc thì chúng tôi không dám ăn nữa, không thể không dè chừng cẩn thận. Thậm chí rau hữu cơ bán ở trong chợ rau, bán rất đắt, có thật là rau hữu cơ hay không, hay là họ tùy tiện đem rau ra rồi dán mác là rau hữu cơ để nâng giá bán? Tôi nghĩ việc này rất có thể xảy ra. Nếu muốn cải thiện vấn đề thì không có gì khác, phải nâng cao trình độ giáo dục tổ chất của mọi người. Nếu mọi người đều có thể nghiêm túc học tập Đệ Tử Quy, học tập Cảm Ứng Thiên, tôi tin là những vấn đề này của xã hội đều không còn nữa. Không có ai dám làm ác, không có ai dám hại người. Hại người là hại chính mình, yêu người là yêu chính mình, phải hiểu đạo lý này. Việc bất nhân bất nghĩa thì nhất định không được làm, bất nhân là không yêu thương người khác, bất nghĩa là không hợp tình hợp lý, điều này có quả báo nghiêm trọng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Có rất nhiều công ty xây dựng mua đất nghĩa trang để xây nhà cao tầng, chiếm lĩnh nhà của quỷ thần, cho nên quỷ thần không có

nơi để dung thân, đây là không cung kính đối với tổ tiên và quỷ thần, liệu có ảnh hưởng đến tai nạn không?

Đáp: Đương nhiên có ảnh hưởng. Tôi từng xem thấy những việc này, là một khu đất xây dựng có diện tích lớn, xây nhà cao tầng, xây rất khang trang đẹp đẽ, có rất nhiều người mua, sau khi mua về ở đó thì bị quỷ quấy nhiễu, bất an, sau này biến thành một nơi không ai dám ở. Hóa ra nơi xây nhà này là nghĩa trang. Lần đầu tiên tôi gặp sự việc này là ở California nước Mỹ, không phải ở Trung Quốc, hình như ở Trung Quốc cũng có, tôi từng nghe nói đến việc này. Việc mà bạn nói là thật, không phải giả. Cho nên hiện nay cư trú cũng không dễ dàng. Môi trường cư trú của người học Phật tốt nhất vẫn là tránh xa nơi ồn náo, đừng đến những nơi phồn hoa. Nếu có thể ở nông thôn thì càng tốt hơn, sẽ có sự giúp đỡ rất lớn đối với chất lượng sống và sức khỏe thân tâm.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười hai, làm đường cao tốc vốn dĩ phải nên đi vòng qua núi lớn, làng mạc, nhưng những doanh nghiệp làm đường vì để tiết kiệm tiền mà đã làm đường cao tốc ở nơi làng mạc dân cư đông đúc. Đầu tiên là họ xẻ núi làm hai, làm đường cao tốc ở giữa, sau đó lại làm đường vào tận làng mạc, làm hại đặc biệt nhiều chúng sanh quỷ thần. Làm đường cao tốc ở giữa làng mạc, vốn dĩ chính là không như pháp, từ khi làm xong đường thì số người chết rất nhiều, cũng có rất nhiều tai nạn giao thông, những trách nhiệm nhân quả này thì ai phải gánh?

Đáp: Đúng là có trách nhiệm nhân quả. Trách nhiệm nhân quả thì bạn phải tỉ mỉ mà học tập Cẩm Ứng Thiên, Ngọc Lịch Bảo Sao của Đạo giáo, thật ra trong Phật pháp nói còn nhiều hơn, nhưng phân tán trong rất nhiều kinh điển. Mấy năm trước chúng tôi ở Úc đã tìm được bốn, năm đồng học đi tra cứu Đại tạng kinh, rất hiếm có, họ đã xem qua một lượt Đại tạng kinh, từ trong 25 bộ kinh luận, đã trích lục ra được những sự việc về nhân quả báo ứng mà Thế Tôn đã giảng, soạn thành một cuốn sách là Chư Kinh Phật Thuyết Địa Ngục Tập Yếu. Những sự việc về nghiệp nhân quả báo mà trong này nói, có lý luận, có sự thật, rất đáng để tham khảo.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười ba, ở thời đại hiện nay, đặc biệt hiện nay tai nạn rất nhiều, thật sự có thể giúp mình giúp người, độ mình độ người, rốt ráo nhất, viên mãn nhất phải chăng chỉ có vãng sanh thành Phật hay không? Mấu chốt là phải đề khởi được tâm học Phật, thật sự phát được tâm nguyện vãng sanh. Bất luận là già hay trẻ, chỉ có một con đường duy nhất, con đường viên mãn, chính là niệm Phật cầu sanh Tịnh độ càng sớm càng tốt. Xin hỏi lý giải như vậy có đúng không?

Đáp: Vô cùng chính xác. Chúng ta có thể buông xuống hết thấy thể duyên, một lòng một dạ chuyên cầu Tịnh độ, chỉ có một hy vọng, hy vọng thân cận A-di-đà Phật, đây là ba điều kiện tín nguyện hạnh thấy đều trọn đủ, thì có lý nào mà không vãng sanh. Cho dù khi có tai nạn, như là khi xảy ra động đất lớn, chúng ta nói: “thật không may, họ bị chết trong trận động đất này, bạn xem người đó niệm Phật rất tốt”. Người thế gian có cách nhìn như vậy. Sao họ có thể chết được? Trong tâm chúng ta hiểu rõ ràng, họ rất may mắn, bạn xem họ đến thế giới Cực Lạc rồi, họ thoát khỏi luân hồi, thoát khỏi biển khổ, họ đã đến thế giới Cực Lạc. Cho nên nhãn quang của người thế gian nhìn sự việc thì không đáng tin, nhưng Phật pháp là đáng tin, là thật, không phải giả. Có một số người nói: “Người tốt như vậy, người niệm Phật này vì sao lại chết trong động đất? Từ sự việc này thì không thể tin Phật rồi”. Lời này là ma nói, không phải Phật nói, khiến cho tín tâm và phương pháp tu học để tiêu tai miễn nạn của người thông thường bị phá hủy hết toàn bộ, tương lai họ phải gặp đại nạn. Khi thật sự hiểu rõ rồi thì xả bỏ thân để đến thế giới Cực Lạc, bất luận là khi nào, bất luận là ở nơi nào, bất luận là rời khỏi với phương thức nào thì cũng đều như nhau, đều là việc tốt, vậy thì đúng. Chúng ta không có trí tuệ, không có tiền hậu nhãn, không có cách gì thấy được quá khứ hiện tại vị lai, mà tùy theo ý của chính mình nên luôn làm rất nhiều việc sai, đến khi quả báo hiện tiền thì hối hận không kịp. Cho nên không thể không hiểu những đạo lý này.

Đặc biệt là trong xã hội hiện nay, giữ được tâm như vậy là tốt. Tôi nói với các đồng học rằng tôi cũng thường giữ tâm này, tôi không nghĩ đến việc tôi còn phải sống mấy năm nữa, tôi sống một ngày thì tính một ngày. Hôm nay đi, ngày mai đi, tôi đều rất hoan hỷ, bất luận là gì, [kể cả] ra đi trong tai nạn tôi cũng rất hoan hỷ. Mong rằng tôi ra đi trong tai nạn thì người khác bớt chịu một chút tai nạn, đây chẳng phải gọi là thay chúng sinh chịu khổ đó sao? Thế gian này còn có gì tốt mà lưu luyến nữa? Cho nên thứ gì cũng không để trong tâm, chỉ có để Phật ở trong tâm [mà thôi]. Sống một ngày thì làm việc tốt một ngày, vì chánh pháp cứu trụ, vì chúng sanh khổ nạn, nhất định không có một việc gì làm vì chính mình. Tôi cũng nghe nói, có rất nhiều người nói tháng 9 ở miền Nam - Trung Quốc có tai nạn. Tôi cũng có sự chuẩn bị rồi. Tôi đem một bộ Tứ Khố Hội Yếu, một bộ Long Tạng, một bộ Đại Chánh Tạng mà bản thân tôi cất giữ chuyển đi rồi. Tôi nói với mọi người, tôi chuyển đi không phải là vì chính mình, những thứ này của tôi để lại cho người sau, khi tai nạn đến thì tôi sẽ ở nơi bị tai nạn, có thể vãng sanh thì tự tại biết mấy! Có gì đáng để lưu luyến đâu? Người khác muốn tránh né, tôi không tránh né, thế nhưng tôi phải chuyển

pháp bảo đến nơi an toàn, để lưu lại cho người sau, thân mạng của chính tôi vẫn là hy vọng đi sớm một chút là tốt!

Nếu tai nạn đến mà tôi vẫn không việc gì, nói một cách khác, vẫn là Bồ-tát bảo tôi lại vì chúng sanh khổ nạn mà phục vụ thêm mấy năm nữa, thì cũng không sao cả. Tôi không chấp trước, tôi hết thấy tùy duyên, như vậy mới tự tại. Tùy duyên, nhưng thời thời khắc khắc đều chuẩn bị vãng sanh. Đây chính là điều mà đại sư Ấn Quang đã dạy bảo chúng ta, dạy chúng ta mỗi ngày dán chữ “chết” ở trên trán, thường xuyên nghĩ đến ta sắp chết rồi, vậy bạn còn có vọng niệm gì nữa! Con người có vọng niệm là vì họ vẫn còn muốn sống thêm bao nhiêu năm, vẫn vì việc này mà tính toán, vì việc kia mà tính toán, vậy thì sai rồi. Chúng ta sắp phải chết rồi thì toan tính gì cũng đều không có, chấp trước gì cũng không có, tâm của bạn mới thanh tịnh, tâm của bạn mới tự tại, không có lo âu, không có vướng bận, người hiện nay gọi là không có gánh nặng, không có áp lực, vậy thì đúng. Mỗi ngày pháp hỷ sung mãn, bạn nói tự tại biết bao! Ti mi mà quan sát tất cả chúng sanh thì thấy đáng thương, thật sự đáng thương, mê hoặc điên đảo.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười bốn, họ hỏi: Mạt học biết, nếu muốn thật sự niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, chỉ cần xả sạch tình chấp. Xin hỏi đối với việc đoạn tình chấp, ví dụ giống như tình cảm với cha mẹ, tình cảm vợ chồng chẳng hạn, phải nên nghe nhiều kinh điển ở phương diện nào thì sẽ hiệu quả hơn, có trợ giúp hơn đối với việc đoạn tình chấp, cũng chính như ngài nói là chế phục phiền não, không khởi hiện hành?

Đáp: Những điều mà tôi giảng hàng ngày đều là giúp mọi người đoạn tình chấp. Đặc biệt gần đây chúng ta đang học tập Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán, điều đặc biệt quan trọng là ba đoạn phía trước, đó là chân trí tuệ, đó là thật tướng các pháp, “*Hiển nhất thể*”, “*Khởi nhị dụng*”, “*Thị tam biến*”, thật tuyệt vời! Nếu bạn thật sự có một chút xú khế nhập, tôi tin là tâm địa của bạn thanh tịnh, không sanh vọng niệm, vì sao vậy? Liễu giải được chân tướng của vũ trụ nhân sanh. Chúng ta sống ở thế gian này một ngày, chắc chắn là sự lưu lộ của tánh đức trong tự tánh. Đây chính là một đoạn mà hiện nay chúng ta đang học tập, là “hành tứ đức”, *tùy duyên diệu dụng, uy nghi mẫu mực*, hiện nay chúng ta học đến chỗ này. Đây đều là rất tự nhiên, không có mảy may miễn cưỡng. Buổi học tiếp theo là *niếp thọ chúng sanh*, đoạn sau cùng là *thay chúng sanh chịu khổ*. Tự tánh là pháp vốn như vậy, không có bất kỳ lý do gì, giống như mẹ hiền yêu thương con cái của họ vậy, họ có

điều kiện gì không? Không có điều kiện. Con cái phản nghịch, họ vẫn là yêu thương chúng, tuyệt đối không vì con cái bất hiếu mà ý niệm yêu thương con cái của người mẹ mất đi, không còn nữa, từ trước tới nay chưa từng mất đi, đó là thiên tánh. Nếu chúng ta thật sự thấu tỏ rồi thì yêu thương che chở hết thảy chúng sanh giống như mẹ hiền yêu thương con cái vậy, cho dù chúng sanh có phản nghịch, hủy báng, sỉ nhục, hãm hại bạn như thế nào thì bạn vẫn là yêu thương họ, bạn là yêu thương họ từ chân tâm, không có mảy may hư ngụy, vì sao vậy? Là tánh đức mà.

Giữ được tâm như vậy, hành vi như vậy, cho dù họ chết như thế nào thì bạn thử nghĩ xem họ chết rồi sẽ đi về đâu? Nếu họ không phát nguyện đến thế giới Tây Phương Cực Lạc thì họ hưởng phước trời, họ sẽ đi lên trên, họ không bị đọa lạc xuống. Vì sao không bị đọa lạc xuống dưới? Phía dưới thì nghiệp nhân đứng đầu là tham sân si, tham đọa ngã quý, họ không có tâm tham; sân giận đọa địa ngục, họ không sân giận; ngu si đọa súc sanh, họ không ngu si, họ đã đoạn tuyệt duyên với ba đường ác rồi, tuyệt đối sẽ không bị đọa vào ba đường ác. Cho nên nói, chết có tốt không? Tốt! Chết sớm thì sớm đi lên, làm sao có lưu luyến, đâu có loại đạo lý này? Đây mới gọi là chân tướng sự thật. Bạn hiểu rõ ràng rồi thì lẽ nào sợ chết? Không có chết. Phật pháp nói với chúng ta rõ ràng, tự tánh bất sanh bất diệt, chỉ có phàm phu chưa kiến tánh thì có lên xuống, lên là đi lên trời, 28 tầng trời; xuống là đọa lạc xuống, chỉ có điều này, không có sanh tử. Nói cách khác, bạn ở thế gian này khởi tâm động niệm, lời nói việc làm, bạn là muốn đi lên hay là đọa lạc xuống dưới? Đây là việc của chính bạn, không ai cản nổi, không ai có thể ngăn cản được, đây là việc của chính bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười lăm, huynh trưởng của đệ tử từ sau khi làm ăn thất bại, gặp nhiều ức chế nặng nề thì thích ngồi thiền. Sau này dường như có được năng lực, có thể biết trước một số việc, vì người khác giải quyết các vấn đề khó khăn và bệnh tật, có phần được đại chúng tôn sùng. Thế nhưng phiền não của anh ấy nặng, thường giảng bừa kinh Kim Cang cho người khác, cuồng vọng tự xưng đã minh tâm kiến tánh, đại triệt đại ngộ. Xin hỏi lão pháp sư, phải nên giúp đỡ huynh trưởng như thế nào để anh ấy không tạo tội nặng địa ngục này nữa?

Đáp: Điều này rất hiếm có, bạn có thể thấy được huynh đệ của bạn đã phạm phải sai lầm lớn. Ngồi thiền, trì chú, hai loại pháp môn này, nếu không có thiện tri thức thật sự ở bên cạnh chỉ đạo, hỗ trợ cho bạn thì sẽ rất dễ bị ma dựa. Một khi bị ma dựa thì bạn sẽ bị ma không chế, vậy thì rất đáng tiếc, điều nghiêm trọng là không thể

quay đầu được. Loại tình hình này tôi ở trong nước, bởi vì người tiếp xúc với tôi rất ít nên chưa từng nhìn thấy, thế nhưng ở nước ngoài thì tôi đã nhìn thấy rất nhiều, đến sau cùng người nhà họ không có cách nào, phải đưa họ vào bệnh viện tâm thần, rất đáng thương. Người trẻ tuổi vô cùng thông minh giỏi giang, có người đang đi học đại học, có người đã lấy được học vị, thích thần thông, thích cảm ứng, thích tu thiền, học mật, cho nên đến sau cùng thì vào bệnh viện tâm thần. Rất nhiều! Người nhà của họ đến tìm tôi, tôi không có cách gì. Nếu bạn vừa mới có dấu hiệu này mà bạn có thể quay đầu thì vẫn còn kịp; đã lún sâu rồi thì không quay đầu nổi, vậy thì không có cách gì.

Cho nên Phật pháp, khi tôi vừa mới học Phật đã nói, lúc đó còn rất trẻ, hai mươi mấy tuổi, *“Phật pháp có thể cứu người, Phật pháp cũng có thể hại người”*. Khi tôi thân cận với thầy Lý là 30 tuổi, ở dưới hội của thầy Lý tôi thường hay nói lời này. Có người đi tố cáo, tố cáo đến thầy Lý, bảo là tôi nói xằng nói bậy. Kết quả không ngờ rằng thầy Lý nói, anh ấy nói đúng rồi, Phật pháp có thể hại người, thầy Lý là một thầy thuốc đông y, giống như thuốc vậy, thuốc có thể cứu người, cũng có thể giết người. Cho nên học Phật phải hiểu khế cơ, nhất định bạn phải có người chỉ đạo. Bạn xem Hoa Nghiêm, Đại Trí Độ Luận, đây là đại kinh đại luận mà chúng ta thường nói, đều là hai bộ kinh điển này làm đại biểu, trong đại kinh đại luận Phật có nói, *“Phật pháp không có người nói, tuy có trí cũng không thể hiểu”*. Phật pháp xem trọng sự thừa, không phải chính mình tùy tiện có thể học; chính mình tùy tiện có thể học thì chỉ có pháp môn niệm Phật, thật thà niệm Phật, buông xuống vạn duyên, điều này không có vấn đề gì. Pháp môn này không có thầy cũng được. Thứ gì cũng không để trong tâm, Phật pháp, không phải Phật pháp; thiện pháp, ác pháp, ta toàn bộ đều buông xuống, ta là nhất tâm niệm Phật, vậy thì không có việc gì, sẽ không xảy ra việc gì. Thế nhưng tu pháp môn khác thì không được, nhất định phải có thầy giỏi chỉ đạo, cho nên họ vô cùng xem trọng sự thừa.

Hỏi: Tiếp theo là câu thứ mười sáu, những năm gần đây có rất nhiều người có năng lực đặc biệt, có thể câu thông với thiên thần, với Phật Bồ-tát, xuất hiện rất đông, có một số người đang ở tình trạng phần nộ cực độ bỗng nhiên có được những năng lực này. Mặc dù họ tiên tri chuẩn xác rất nhiều sự việc, khiến người tin phục, nhưng tỉ mỉ quan sát thì tham sân si mạn của họ có khi còn nặng hơn người bình thường. Xin hỏi, đối với những người có năng lực này, phải nên giữ thái độ như

thế nào khi qua lại với họ? Nếu gặp việc chủ động thỉnh giáo họ thì liệu có tác dụng phụ không? Ví dụ như bị ngoại lực khống chế chẳng hạn.

Đáp: Việc này phải hết sức dè chừng cẩn thận. Mấy năm nay tôi gặp quá nhiều rồi. Chúng ta dùng thái độ gì để đối đãi? Sau khi gặp thì phải thật bình lặng mà quan sát, những tin tức mà họ cung cấp, về tình, về lý, về pháp, chúng ta phải hướng về những điều này để đánh giá, nếu như lý, như pháp thì có thể làm tham khảo. Tốt nhất bạn đừng y giáo phụng hành, nếu bạn y giáo phụng hành thì bạn rất dễ bị gạt, bạn sẽ bị họ khống chế. Họ cung cấp cho chúng ta tham khảo, cung cấp cho chúng ta tính cảnh giác, phương pháp xử lý của chúng ta vẫn là y theo Phật pháp, vậy thì không có gì trở ngại. Phật ở trong kinh giáo dạy chúng ta làm thế nào thì ta làm như thế đó, vậy thì đúng. Nếu họ cung cấp tin tức tai nạn như thế nào thì sau khi chúng ta nghe rồi, chúng ta càng tăng thêm công phu niệm Phật, chúng ta nghiêm túc buông xuống, đối với danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần trên thế gian này không có mấy may lưu luyến, những tin tức đó của họ đối với chúng ta mà nói, là có chỗ tốt, làm tăng thượng duyên, có lợi đối với chúng ta. Nếu chúng ta tiếp nhận rồi mà nghĩ đủ mọi phương pháp đối trị tai nạn, trốn tránh tai nạn, vậy thì sai rồi. Hà tất phải trốn tránh? Mục đích trốn tránh của bạn là ở đâu? Có phải là còn tham luyến đối với thế gian này không? Nếu không có tham luyến gì với thế gian này thì hà tất bạn phải trốn? Không cần. Chúng ta làm việc gì? Làm công tác chuẩn bị vãng sanh, điều này tốt, quá tốt. Chúng ta chuẩn bị vãng sanh, chúng ta còn những pháp bảo nào mà chúng ta không dùng nữa, những người nào cần dùng thì chúng ta phải chia ra, phân phát, chia cho họ, vậy là đúng. Nhất định phải hiểu đạo lý này.

Cho nên, chúng ta qua lại với những người này thì *cung kính mà tránh xa*, chúng ta tôn kính họ, họ cung cấp rất nhiều tin tức; tránh xa là gì? Không được y giáo phụng hành, có thể lấy làm tham khảo. Nếu những tin tức họ cung cấp không hợp tình, không hợp lý, không hợp pháp, vậy thì ném nó vào sọt rác, sau đó đừng qua lại nữa. Hợp tình hợp lý hợp pháp thì chúng ta cảm ơn họ đã cung cấp tham khảo để chúng ta đề cao cảnh giác, không có việc nào khác. Ta cần phải làm thế nào thì ta không cần nghe theo họ, vậy là đúng rồi.

Hỏi: Câu thứ mười bảy, xin hỏi học tập tâm nhu nhuyễn như thế nào?

Đáp: Điều này tôi không nói ở đây, bởi vì điều tiếp theo trong Vọng Tận Hoàn Nguyên Quán sẽ giảng đến: “Nhu hòa chất trực”, hy vọng bạn nghe bài giảng trong mấy ngày gần đây, chúng tôi sẽ tỉ mỉ nói rõ học tập như thế nào.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, câu thứ mười tám, tất cả những khai thị của giáo chủ Thích-ca và tổ sư đại đức, liệu có thể khế hợp với căn cơ của chúng sanh thời nay và đời sau không? Liệu có thể thật sự phổ độ chúng sanh không?

Đáp: Việc này không thành vấn đề, nhất định là khế hợp. Vì sao khế hợp? Bởi vì các ngài là lưu lộ từ tự tánh. Cũng chính là nói, nó là từ trong chân tâm tự tánh của mỗi chúng sanh, chúng sanh trong thập pháp giới mà lưu xuất ra. Đã là chân tâm tự tánh lưu xuất ra thì nó sẽ hoàn toàn tương hợp, đây là tánh người vốn thiện mà người Trung Quốc chúng ta đã nói. Cho nên từ trong chân tánh lưu xuất ra là bản thiện, là bản giác, nó không phải là bên ngoài đến, là thứ của chính bạn. Các ngài từ chân tánh lưu xuất ra, bạn từ chân tánh lưu xuất ra, không chút khác biệt, là một không phải hai. Nếu như nói từ trong vọng tưởng lưu lộ ra thì không như nhau, cách nghĩ của mỗi người không như nhau. Chân tâm là giống nhau, vọng tâm thì không giống nhau. Nếu sau khi bạn thông đạt hiểu rõ đạo lý này rồi thì bạn đối với chư Phật Bồ-tát, tổ sư đại đức, người minh tâm kiến tánh, sẽ không có mảy may hoài nghi nào nữa.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười chín, xin hỏi cung cấp thức ăn ôi thiu cho người nuôi heo thì có xem là trợ giúp sát sinh không?

Đáp: Vấn đề này rất đơn giản, heo là chúng sanh, nghiệp chướng tập khí của nó rất nặng, đọa ở trong cõi súc sanh. Nó thọ thân này là để trả nợ, trả hai loại nợ, một loại là trả tiền, một loại là trả mạng. Nó bị giết, bị người ta ăn thịt là trả mạng; tiền mà người nuôi heo bán, là nó trả nợ, nó trả tiền cho những người nào, trả mạng cho những người nào đều là số đã định. Chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật, chúng ta sẽ tôn trọng chúng, chúng ta sẽ không làm hại chúng, chúng ta cúng dường thì cũng cúng dường thứ mà chúng thật sự có thể tiếp nhận, không phải thứ hại chúng, vậy thì đúng rồi. Cúng dường thù thắng nhất là sau khi bạn gặp chúng thì bạn thâm niệm Tam quy y cho chúng, khuyên chúng niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, đừng làm việc khờ khạo nữa, hết thấy oán thù đến chỗ này hãy xóa bỏ hết, bạn bị người khác sát hại, bị người khác ăn thịt cũng đừng có tâm oán hận. Đây là cúng dường thù thắng nhất.

Hỏi: Tiếp theo là câu thứ hai mươi: vì sao Ấn Tổ trong lời dạy thường hay tiễn cử các tác phẩm của tổ sư đại đức để ủng hộ trợ học, có cần thiết không? Dụng tâm của ngài là ở đâu?

Đáp: Ân Tổ ở trong Văn Sao, đặc biệt là ở trong các bức thư, đã tiến cử những tác phẩm của tổ sư đại đức, rất thường thấy. Đối với bạn mà nói thì có cần thiết không? Chưa chắc là cần thiết. Cho nên bạn cần phải xem bức thư đó là gửi cho ai, tổ sư là ứng cơ thuyết pháp. Ngài xem căn cơ của người đó là gì, thứ của nhà nào dễ tiếp cận hơn với họ, có thể kết nối được với thiện căn, tập khí mà họ đã học tập trong đời quá khứ, họ học được dễ dàng hơn, thuận tiện hơn, thì nhất định là lợi ích đối với người đó. Giống như đại phu bốc thuốc vậy, tùy bệnh cho thuốc, bệnh của tôi không giống bệnh của anh ta thì thuốc bốc cho anh ta chưa hẳn có hiệu quả đối với tôi, đạo lý này rất rõ ràng. Thế nhưng nói chung, tổ sư đều là giúp đỡ chúng sanh thành tựu. Nhưng cho dù ngài khai thị trong trường hợp như thế nào thì bạn hãy xem thật tỉ mỉ, sau cùng nhất định là quy về Tịnh độ, nhất định là khuyên bạn trường trai, buông xuống, thật thà niệm Phật, đây là chắc chắn, đây là phương hướng và mục tiêu không thay đổi cả đời của ngài. *“Giữ vẹn luân thường, trọn hết bổn phận; dứt lòng tà, giữ lòng thành; lão thật niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ”*, những chữ này là nguyên tắc tu học cả đời của ngài, ngài thật đã làm được rồi. Cho nên có người nói ngài là Đại Thế Chí Bồ-tát tái lai, tôi tin, vì sao vậy? Hành trì cả đời của ngài rất giống với Đại Thế Chí Bồ-tát, thật sự là *“nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”*, vô cùng giống.

Hỏi: Tiếp theo câu hỏi thứ hai mươi một, họ hỏi: Đệ tử đã đọc kinh Vô Lượng Thọ không gián đoạn gần 500 biến, thế nhưng vẫn không thể nhiếp tâm, không thể được pháp hỉ. Xin lão pháp sư khai thị, chỉ dạy vài điều nguyên tắc, đọc như thế nào thì mới xem là như pháp?

Đáp: Đọc được 500 biến đã là rất hiếm có rồi, đừng chán nản, tiếp tục đọc 500 biến nữa thì bạn sẽ khế nhập cảnh giới, nếu muốn sớm ngày khế nhập cảnh giới thì bạn nắm lấy một nguyên tắc, khi đọc kinh thì không được có tạp niệm, giống như niệm Phật vậy, *“nhiếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối”*, như vậy mà đọc kinh thì hiệu quả sẽ rất thù thắng. Lão tổ tông Trung Quốc dạy chúng ta một nguyên tắc *“giáo chi đạo, quý dĩ chuyên”*, chỉ cần làm được chữ “chuyên” thì vấn đề sẽ được giải quyết, nói chung phải chuyên tâm.

Hỏi: Câu thứ hai mươi hai, trong lúc giảng kinh lão pháp sư nói, chỉ có cầu vãng sanh về Tây Phương mới có thể thật sự giúp đỡ chúng sanh. Nhưng lại thường có người nói, người trẻ tuổi vẫn là phải tận nghĩa vụ, không thể sớm vãng sanh, nếu

người trẻ tuổi mà sớm vãng sanh thì sẽ bị nói là trốn tránh trách nhiệm. Xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Vậy tôi phải hỏi bạn, bạn có thể vãng sanh sớm được không? Bạn có thể nắm chắc vãng sanh sớm được không? Bạn muốn vãng sanh còn không được mà, bạn chưa có công phu này, chưa có công phu này thì ở thế gian này sống một ngày hãy làm việc một ngày đi. Đại đức xưa nói với chúng ta: “Làm hòa thượng một ngày thì gõ chuông một ngày”, ý nghĩa này chính là, ta sống một ngày thì ta phải tận hết trách nhiệm một ngày, ta là thân phận gì, ta đang ở cương vị công tác như thế nào thì ta phải tận tâm tận lực mà làm, phục vụ cho mọi người; ở trong nhà Phật thì vì chánh pháp cửu trụ, vì tứ chúng thanh tu mà phục vụ, vậy thì đúng rồi. Còn đối với việc khi nào vãng sanh thì không cần để ở trong tâm, để ở trong tâm là phan duyên, tâm của bạn không thanh tịnh, Phật dạy chúng ta tùy duyên, không hề dạy chúng ta phan duyên. Tùy duyên chính là căn bản không bận tâm đến nó, duyên chín muồi thì Phật đến tiếp dẫn, đến lúc đó thì không việc gì, sẽ biết khi nào đi. Phật còn chưa tới thì cứ làm cho tốt công việc trước mắt, đừng sốt ruột. Chúng ta có tín tâm thì A-di-đà Phật chắc chắn đến tiếp dẫn, không có nghi hoặc đối với việc này.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ hai mươi ba, nhãn nại là một việc đơn giản, nhưng nhãn nại là có giới hạn, phải làm sao để tiêu hóa?

Đáp: Đúng, nhưng nhãn nại không phải là việc đơn giản, nhãn nại là có định công, nhãn nại là có trí tuệ, nhãn nại có thể giải quyết được hết thảy khó khăn chướng nạn, cho nên nó không phải là việc đơn giản. Nhãn nại là có giới hạn, điều này có liên quan mật thiết đến phiền não tập khí của chính bạn. Nếu bạn đoạn dứt phiền não tập khí thì nhãn nại là vĩnh hằng, nhãn nại không có ngăn mé, đó chính là nhãn nhục ba-la-mật ở trong sáu ba-la-mật của Bồ-tát. Cho nên nếu không thật sự siêng tu giới định tuệ thì nhãn nại là có giới hạn; thật sự siêng tu giới định tuệ thì nhãn nại không có giới hạn, dần dần nó sẽ mở rộng ra, nó biến thành trí tuệ chân thật.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ hai mươi tư, họ hỏi: Một người hành thiện, tu hành thì có thể lý giải, nhưng một quốc gia hoặc một dân tộc phải nên làm thế nào? Sự phát triển của các nước phương Tây hay Nhật Bản, đại đa số là dựa vào bóc lột các quốc gia khác mà phát triển. Từ trên góc độ một quốc gia thì phải nên nhìn những vấn đề này như thế nào?

Đáp: Tâm hạnh bất thiện, tổn người lợi mình, dùng thủ đoạn phi pháp, giống như việc bóc lột, cướp đoạt mà bạn nói, dùng thủ đoạn này để phát triển, có thể phát

triển trong nhất thời, nhưng đến sau cùng nhất định là phải diệt vong. Người Trung Quốc có câu nói: *“Tâm hạnh bất thiện, cho dù phú quý thì giàu không quá ba đời; tâm hạnh lương thiện, cho dù bần cùng thì nghèo cũng không quá ba đời.”* Cũng chính là nói, sau ba đời thì họ sẽ phát đạt, đó là tâm hạnh thiện lương; còn tâm hạnh bất thiện thì phú quý đến mấy, sau ba đời thì hết rồi. Hiện nay chúng ta hãy bình lặng quan sát, không đến ba đời, một đời đã hết rồi. Bạn xem các công ty lớn, các công ty đa quốc gia nổi tiếng trên thế giới tuyên bố phá sản, tuyên bố đóng cửa, không đến một đời. Tôi còn nghe nói có rất nhiều người nói, những hào phú, quý tộc trên toàn thế giới, thời kỳ của họ đại khái đều là 10 đến 20 năm, sau 10 năm tiêu tan thì có rất nhiều, đó chính là không giàu quá 10 năm, người còn có một chút lương tâm, còn được một chút xú thì giàu không quá 20 năm. Những việc này đều bày ở trước mặt, thế gian này có rất nhiều người thống kê, phương tiện truyền thông đều đưa tin. Hiện nay có người phú quý nào có thể kéo dài được ba đời không? Bạn có thể từ chỗ này mà quan sát thì sẽ sáng tỏ chân tướng thôi.

Cho nên, thật sự là đời đời không suy thì có Thích-ca Mâu-ni Phật đời đời không suy, đến hiện nay bạn hãy xem trên toàn thế giới còn có bao nhiêu người đi lễ bái ngài, căn bản chưa từng gặp mặt, vậy mà còn muốn thờ tượng của ngài, ngày ngày quỳ lạy đánh lễ ngài, không suy! Không lão phu tử không suy. Nguyên nhân là gì? Không có suy nghĩ vì chính mình, niệm niệm là nghĩ cho chúng sanh, ân đức này quá lớn. Niệm niệm nghĩ cho chúng sanh, mỗi một hành vi đều vì chúng sanh, chúng sanh cảm ân đội đức, chính là đạo lý như vậy. Niệm niệm nghĩ cho chúng sanh, từng hành vi đều là vì chúng sanh, là điều mà mỗi người chúng ta phải nên làm, vì sao vậy? Ta và người không hai. Vì sao lo cho chính mình mà không lo cho người khác? Vì sao lợi mình mà không thể lợi người? Sai lầm quá đỗi rồi. Do đây có thể biết, giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả quan trọng hơn bất cứ điều gì. Có thể giữ được lý luận và phép tắc của luân lý, đạo đức, nhân quả, lại có thể dùng tấm lòng nhân nghĩa, thì người này chính là Bồ-tát. Tấm lòng nhân nghĩa là gì? “Nhân” là tấm lòng yêu thương người, bạn thật có thể yêu thương người, *“phàm là người, đều yêu thương”*. “Nghĩa” là gì? Nghĩa là lời nói, hành vi, việc làm của bạn hợp tình hợp lý hợp pháp. Vì người khác, vì chúng sanh, đặc biệt là vì chúng sanh khổ nạn, không vì chính mình, đây là nghĩa, đây chính là hạnh Bồ-tát.

Hỏi: Tiếp theo là câu thứ hai mươi lăm: Gần đây đệ tử nghe ngài giảng kinh thuyết pháp rất có cảm xúc. Ngài nói tu bồ thí tài được giàu có, điểm này đệ tử tin

sâu không nghi. Thế nhưng hiện nay bản thân con đang gánh nợ nần, còn phải nuôi gia đình, nếu hiện nay mỗi ngày đều đem tiền kiếm được đi bỏ thí hết thì chủ nợ vẫn sẽ tìm đến cửa. Nếu trả hết nợ trước rồi mới làm bố thí, thì lại sợ thời gian quá dài. Xin hỏi phải nên làm thế nào?

Đáp: Ngày ngày tu bố thí, bạn không cần phải bỏ thí hết sạch tiền kiếm được! Điều bạn nên nghĩ chính là những chi phí, tiêu dùng ở trong nhà mình thì cố hết sức tiết kiệm, có thể sống qua ngày là được, phần còn dư ra thì có thể làm bố thí. Tâm bố thí không gián đoạn, việc bố thí thì tùy phận tùy lực, không nên miễn cưỡng, bạn sẽ rất tự tại. Bố thí làm từ từng chút từng chút một mà tích lũy phước đức.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ hai mươi sáu, Đệ tử vừa mới tham gia pháp hội Trung Phong Tam Thời Hệ Niệm Hộ Quốc Tiêu Tai ở một nơi của Malaysia, thời gian pháp hội diễn ra, hết thấy đều sắp xếp vô cùng tốt, đáng để tán thán. Duy chỉ có một điều chưa hòa hảo, chính là cơm mà ban tổ chức cung cấp trong thời gian diễn ra pháp hội đều là cơm trong hộp xốp. Các sản phẩm xốp đều có sự tàn phá nghiêm trọng đối với trái đất, dẫn đến rất nhiều tai nạn sau này. Pháp hội Hệ Niệm vốn dĩ là âm dương lưỡng lợi, lợi ích cho chúng sanh. Đệ tử lễ thỉnh lão pháp sư kêu gọi đồng tu Tịnh tông toàn cầu, sau này khi tổ chức pháp hội thì không sử dụng hộp xốp nữa.

Đáp: Kiến nghị của bạn rất hay, chúng tôi ở nơi đây khích lệ các đồng học phải chú đến vấn đề này, những việc phạm là có tác dụng phụ thì chúng ta phải hết sức tránh, phải tránh.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Trong tâm đệ tử thường giữ niệm ác, nghĩ đến người khác không tốt, vừa nghĩ là cười, niệm Phật như vậy có tác dụng không? Vì sao con niệm Phật cũng không đê được những vọng niệm này? Có phải đây là nguyên nhân khiến niệm Phật không đắc lực không? Phải nên sửa lại thế nào?

Đáp: Đúng vậy, đây là ý niệm rất bất thiện. Bất thiện này đương nhiên không phải là ở một đời này của bạn, có thể đây là tập khí đi theo bạn từ trong đời quá khứ, tập khí này bạn mãi vẫn không thể sửa đổi được, niệm Phật cũng không đê được. Không phải là nói niệm Phật không đê được, mà là công phu niệm Phật vẫn chưa đến nơi, nếu công phu niệm Phật của bạn vượt qua tập khí của bạn thì tập khí sẽ bị khống chế, bạn càng phải nên tinh tấn nỗ lực niệm Phật. Khi niệm Phật thì đừng nghĩ đến những ý niệm này, bí quyết niệm Phật, Đại Thế Chí Bồ-tát đã nói cho chúng ta rất rõ ràng, “*niếp trọn sáu căn, tịnh niệm tiếp nối*”. Trong câu niệm Phật của bạn

xen tạp nhiều vọng tưởng như vậy thì sáu căn sẽ không thu nhiếp, điểm này bạn vẫn chưa làm được, cho nên khi bạn niệm Phật thì có nghi ngờ, có xen tạp, hơn nữa có gián đoạn, đây là chắc chắn. Vì vậy phải nên nỗ lực hơn nữa. Khi niệm Phật thì không nghĩ gì cả, thiện và ác đều không nghĩ, bạn dùng tâm thanh tịnh để niệm, công phu sẽ đắc lực.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Đệ tử rất hiểu rõ khuyết điểm của chính mình, tập khí rất nhiều, thế nhưng chính là không sửa đổi được. Xin hỏi dùng phương pháp gì có thể giúp chính mình lập tức đoạn ác?

Đáp: Thật sự có quyết tâm sửa lỗi đổi mới, điều này rất hiếm có. Thế nhưng khi tập khí nặng, đúng là phải dựa vào ngoại duyên giúp đỡ. Cho nên từ xưa đến nay, tổ sư đại đức thường hay đề xướng phải nương chúng tựa chúng. Một mình tu hành thì rất khó, ở trong tự viện am đường thì đại chúng cùng nhau, có quy củ, có kỷ luật, khi học thì tốt hơn nhiều. Thời thời khắc khắc có người nhắc nhở bạn, thời thời khắc khắc có tấm gương ở trước mặt bạn, có trợ duyên rất lớn đối với tu hành. Cho nên ở trong tình hình này, bạn bắt đầu tu học, nếu là các đồng học tại gia thì tôi hy vọng các bạn đến trung tâm Thang Trì học Đệ Tử Quy trước, cắm gốc từ đây. Có thể học hai, ba tháng thì chắc chắn có trợ giúp rất lớn đối với việc dụng công của bạn.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai mươi chín, họ hỏi: Mạt học thường nghe lão pháp sư nói, hai tông phái lớn của Tiểu thừa ở Trung Quốc là Thành Thật tông và Câu Xá tông suy đến mức hoàn toàn biến mất, là bởi vì tư tưởng của nhà Nho có thể thay thế. Xin hỏi, Thành Thật tông và Câu Xá tông là pháp xuất thế gian, Đệ Tử Quy là pháp thế gian, thành tựu là ở Nhân Thiên thừa. Y theo Thành Thật tông và Câu Xá tông có thể thành A-la-hán, nhưng mạt học vẫn chưa thấy trường hợp nào y theo Đệ Tử Quy mà có thể thành A-la-hán. Xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Việc này không phải là nói Đệ Tử Quy thay thế được Tiểu thừa, nếu bạn nói như vậy thì sai rồi. Thế nhưng Ngũ thừa Phật pháp ở trong nhà Phật, nói Ngũ thừa thì có Nhân thừa, Thiên thừa, phạm vi mở rộng ra, có thể bao hàm rất nhiều thứ của thánh hiền thế gian ở trong đó. Nếu bạn không muốn học thì đừng hủy báng, vậy thì được. Bạn mong muốn học thì đi trên con đường này, rất nhiều người đi trên con đường này thành công. Những tổ sư đại đức xuất gia ở Trung Quốc, ai mà không có nền tảng của nhà Nho? Nhà Nho cũng không phải là chỉ nói một bộ Đệ Tử Quy, cũng giống như Phật Pháp nói toàn bộ Phật pháp không phải chỉ nói ngũ giới, phải hiểu đạo lý này. Nhưng ngũ giới là nền tảng của Phật pháp, Đệ Tử Quy là căn bản của đại

thánh đại hiền trong nhà Nho, bắt đầu học từ đâu? Từ đây mà bắt đầu. Nghĩa lý trong đây rất sâu, tuyệt đối không được hiểu lầm, hiểu lầm thì bản thân bạn sẽ tạo tội nghiệp nghiêm trọng. Vì sao vậy? Bạn chướng ngại chính mình thì không sao, nhưng bạn sẽ ảnh hưởng đến người khác. Ảnh hưởng đến người khác, khiến cho rất nhiều người ở trong đời này mất đi duyên phận này, đây là đoạn huệ mạng của hết thầy chúng sanh, đoạn huệ mạng của chúng sanh tội nặng hơn giết chúng sanh. Bạn giết họ, họ vừa đầu thai thì trở lại rồi; nhưng rất khó có được cơ hội nghe pháp, cả đời này không nghe được, đời sau lại được thân người, họ lại không có cơ hội nghe được, có thể vừa bỏ lỡ thì lỡ rất nhiều đời, trách nhiệm này bạn phải chịu.

Cho nên chúng ta tuyệt đối không hủy báng thánh hiền, chưa làm cho rõ ràng thì không dám nói ra. Không dùng Đệ Tử Quy cũng được, dùng kinh Tiểu thừa, kinh Tiểu thừa rất nhiều, cần thời gian rất dài để học. Nếu như nói kinh Tiểu thừa phải cần mười năm, hai mươi năm để có thể làm nền tảng, mới làm cho tốt nền tảng, thế nhưng bạn dùng [Đệ Tử Quy] của nhà Nho thì chỉ cần một năm, bạn làm tốt nền tảng này rồi thì bạn có thể khế nhập vào Đại thừa. Căn tánh của mỗi người không như nhau, sở thích của mỗi người không giống nhau, chính là sự ưa thích của mỗi người không như nhau, hằng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức, đây là điều mà Phật Bồ-tát dạy bảo chúng ta.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ ba mươi, khi con thấy thực phẩm và đồ dùng trong các đợt khuyến mãi, giảm giá hoặc đồ giá rẻ, rất nhiều lúc không tìm được đã bị dụ mua về nhà. Nhưng thật ra những đồ này đều không phải là đồ cần thiết trong lúc này, có khi bởi vì thời gian quá lâu mà ngược lại còn lãng phí. Hết lần này lại đến lần khác tái phạm lỗi lầm này, nhưng lại không phát khởi được tâm sám hối chân thành, xin hỏi đây là nguyên nhân gì?

Đáp: Đây là phiền não tập khí rất nặng. Thật sự tu hành, chúng ta thường phải nghĩ đến khi Thích-ca Mâu-ni Phật còn tại thế, ngài trải qua đời sống đơn giản nhất, ba y một bát, ngủ một đêm dưới cây, ăn một bữa giữa ngày, vì sao cả đời ngài lại làm như vậy? Chính là dạy chúng ta buông xuống, những thứ không cần thiết thì bạn hà tất cất giữ nhiều như vậy? Những thứ không dùng đến, vì sao thường hay mua về nhà? Thường xuyên nghĩ đến Phật Bồ-tát, nghĩ đến sự hành trì của tổ sư đại đức, đời sống đơn giản, càng đơn giản càng tốt, trong tâm của bạn không vương bận. Trong tâm không hoài nghi, không lo nghĩ, không vương bận, tâm của bạn sẽ

thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì tương ứng với đạo, dùng tâm thanh tịnh tu hành, công phu dễ đắc lực, Phật pháp nói đắc lực chính là đắc tam-muội, khai trí tuệ.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nếu khi nghe kinh, đồng thời niệm Phật theo hơi thở, như vậy vừa không ảnh hưởng đến việc nghe kinh, lại có thể đảm bảo không khởi vọng tưởng, liệu có thể không?

Đáp: Nếu khi nghe kinh, thực sự tập trung tinh thần, sức lực vào việc nghe kinh thì cũng sẽ không khởi vọng tưởng. Vì sao lại khởi vọng tưởng? Vì ý chí, tinh thần của bạn không tập trung mà tạo thành. Khi xưa lúc chúng tôi còn trẻ theo học kinh giáo với thầy Lý, thầy thường nói với chúng tôi, mỗi ngày nghe thầy giảng kinh, các con có thể nghe được mấy phần? Thầy nói có thể nghe vào được hai phần thì xem ra cũng không tệ rồi, còn lại thì sao? Còn lại là khởi vọng tưởng. Có thể thấy được nghe kinh mà khởi vọng tưởng là việc rất bình thường. Người nào nghe kinh mà không khởi một vọng tưởng nào? Nói cho chư vị biết, là Lục tổ Huệ Năng. Buổi tối hôm đó ở trong phòng phượng trưng nghe Ngũ Tổ giảng kinh Kim Cang, không có vọng tưởng nào. Chúng ta cứ quan sát thật khách quan, Ngũ Tổ giảng cho ngài kinh Kim Cang không quá hai giờ, ngài đã đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh rồi. Nguyên nhân là gì? Không có vọng tưởng nào nên đã khởi tác dụng lớn như vậy, chúng ta phải hiểu điều này.

Cho nên thầy Lý nói với chúng tôi, con hãy tập trung nghe, ngày mai con đem những gì thầy giảng phúc giảng lại một lần cho thầy nghe, vậy là phải tập trung rồi, vì sao vậy? Ngày mai phải phúc giảng. Người này hôm nay nghe kinh ít nhất có thể nghe được sáu phần, vì sao vậy? Ngày mai bắt họ phải phúc giảng. Chính là thay phiên nhau giảng kinh, đến phiên của họ thì họ phải tập trung, hôm đó đặc biệt chuyên chú, nghe nhiều một chút. Đúng là không giả chút nào, nếu không đến lượt mình giảng kinh, đại khái, bởi vì cũng là học kinh giáo, không phải là thính chúng thông thường thì có thể nghe được ba phần, khi đến lượt mình phải giảng đoạn này thì đại khái có thể nghe được năm, sáu phần. Đây là nói về sự tập trung.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, họ hỏi: Từ sau khi đại cách mạng văn hóa ở Trung Quốc, tương đối nhiều người chống lại Phật pháp, cho rằng là mê tín, làm thế nào khiến cho người trong nước lại xem trọng tín ngưỡng Phật pháp?

Đáp: Bắt đầu làm từ chính mình thì mọi người sẽ có tín tâm. Nếu không làm từ chính mình thì sẽ không thu được hiệu quả, bạn nói với người ta, người ta sẽ không tin; làm ra rồi thì người ta sẽ tin thôi. Giống như chúng tôi ở Thang Tri làm ra thực

nghiệm này, không ai tin tưởng Đệ Tử Quy, ai tin tưởng thứ này. Chúng tôi đề xướng Đệ Tử Quy, Cảm Ứng Thiên, Thập Thiện Nghiệp đều là những thứ dễ đọc dễ hiểu nhất của Tam giáo, những thứ không có người chú ý nhất, nhưng chúng ta ngay cả thứ nhỏ nhất này cũng không làm được, cho nên Tam giáo suy vi, đạo lý là ở chỗ này. Chúng tôi bắt đầu làm từ chỗ này, làm ra thành tích rồi, mọi người cảm thấy kinh ngạc, phải suy nghĩ lại, khẳng định lại. Cho nên đạo lý là như nhau. Thập thiện nghiệp chính là phải làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo, Thập Thiện Nghiệp Đạo làm từ đâu? Vẫn là làm từ Đệ Tử Quy, không có Đệ Tử Quy, không có Cảm Ứng Thiên thì không làm được thập thiện nghiệp. Cho nên giống như xây một ngôi nhà, Thập Thiện Nghiệp là tầng thứ ba, Đệ Tử Quy là tầng thứ nhất, Cảm Ứng Thiên là tầng thứ hai, có tầng thứ nhất, có tầng thứ hai thì mới có tầng thứ ba, là đạo lý như vậy. A-la-hán càng cao hơn, bạn không đi lên từ đây thì tầng A-la-hán đó không thể làm thành công được.

Hôm nay đã hết giờ, chúng tôi trả lời được 32 câu hỏi, phía sau còn có mấy câu hỏi nữa, chúng tôi để lại đến thứ 6 tuần sau trả lời tiếp.